

intel·ligència i de la sensibilitat del públic. Al·ludim, naturalment, a aquesta morbosa preferència que el públic mostra pels espectacles banals, buits, insolents, a base d'Atraccions, Operetes i Revistes, a base de fer pessigolles a les orelles amb música mediocre i de provocar l'encantament dels ulls a base de carn batejada. Això, que podria tolerar-se com excepció si comptàvem amb un teatre esponerós i puixant, comparteix amb el Cinema el domini de les sales d'espectacles.

Ja comprendrà el lector que no ens referim concretament a la ciutat nostra. Doneu un cop d'ull en la cartel·lera dels diaris, i notareu com les coses banals s'hi aguanten indefinidament, i com esforços lloables per a mantenir el foc sagrat del teatre artístic passen d'una manera fugaç, sepultats de seguida en la gran indiferència de la massa municipal i espessa.

Es clar, però, que en la nostra ciutat el fenomen s'hi reflecteix. Aquí ha estat possible que en una representació única de Zacconi es veiés buida una part de la plateia i la galeria no pas atapeïda. En canvi, una Pastora Imperio, que Déu li conservi la gràcia, ha vist el teatre aborrotat. Imagineu l'enorme distància artística que va des del gran tràgic italià a la castissa *bailaora*, i tindreu la mesura del gran desnivell que ha sofert la formació del gust i de la sensibilitat del públic, així a cosa nostra com per aquests mons de Déu.

* * *

De tant en tant, però, en mig d'aquesta barroeria i d'aquesta banalitat que ens ofega, encara hem pogut gustar espectacles que per llur plàstica i llur delicadesa ens han impressionat la retina i han penetrat en el nostre fons sentimental. Són espectacles de vàlua artística que cal destacar, per a salvar-los del blasme, del comentari pejoratiu. En aquestes mateixes planes vam fer l'elogi de l'art coreogràfic encarnat en la princesa Norka Russkaya. Recordem encara amb emoció aquell conjunt suggestiu i corprenedor que s'agrupava sota el nom «L'Ocell blau», amb el quadro profundament tràgic d'*Els sirgadors del Volga*, quadro de carns llatzerades i d'ànimes en ruïna, que revoltava la voluntat i féia florir la pietat.

Hom anuncia per a molt aviat l'actuació en el Bartrina de *Le coq d'or*, agrupació d'artistes russos a qui la premsa ha creat una gran fama.

Ja que no podem tenir teatre veritable, almenys que els espectacles que formen el nostre pa de cada dia sien alguna cosa més refinada i pura que les que ordinàriament hem d'aguantar.

A. MARTI BAIGES

La Música

QUARTET DE LONDRES

El concert de Febrer dels que cada mes organitza l'Associació de Concerts, celebrat com de costum en el Teatre Fortuny, anà a càrrec de la notable agrupació musical de Londres *The Music Society String Quartet*, integrada pels professors Mangeot (primer violí), Pecker, (violí segon), Berly, (viola) i Babirolli, (violoncel).

Les obres executades foren el *Quartet, en mi bemol major*, de Mozart, el *Quartet, en fa menor*, op. 95, de Beethoven i el *Quartet, en fa major*, de Ravel.

Les interpretacions que ens donà d'aquestes obres el notable *Quartet de Londres* foren ajustadíssimes. Ressaltava de seguida el profund coneixement dels executants i la gran unitat aconseguida a força d'una disciplina severa i d'una tècnica segura. Aquesta insuperable unitat dels quatre insignes professors és, potser, la característica més estimable de llur treball, la que més l'avalora i la que els assegurarà l'èxit arreu on actuïn.

El públic aplaudí cordialment als artistes londinences. Sobretot aplaudí la interpretació del *Quartet* de Ravel, el qual fou dit amb una tal mestria i perfecció, que fins ens va semblar que els artistes, a l'interpretar-lo, perdien llur fredor inalterable per a deixar correr entre aquells sons meravellosos una mica de llur passió. Així, doncs, no té res d'estrany que fos aquesta la interpretació que agradà més al públic, el qual va mostrar aquesta preferència amb una franca ovació, per a correspondre a la qual els artistes londinences interpretaren, fora de programa, el bellíssim fragment *By the Tonn*, de Goosseus.

L'Associació de Concerts pot apuntar-se un nou èxit, que farà més exemplar l'història d'aquesta simpàtica entitat que amb un esforç i una perseverància força lloables, treballa d'una manera tan eficaç per la cultura musical del nostre poble.

ACADÈMIA DE MÚSICA

El dia 8 del corrent l'Acadèmia de Música que dirigeix el Mestre Guinart i que funciona sota els auspicis de la Secció de Música del CENTRE DE LECTURA, celebrà una vetllada força simpàtica en el Teatre Bartrina en honor dels socis de la nostra entitat.

Com en les dels cursos precedents la concurrència fou molt nombrosa, el qual demostra amb quina complaença són rebudes pels socis del CENTRE aquestes vetllades que organitza la Secció de Música.

Tanmateix, l'Acadèmia és ja avui una de les institucions més vitals del CENTRE. El Mestre Guinart, que n'és l'ànima, no solament ha aconseguit crear-li una sòlida vitalitat, sinó que sap mantenir-la en un pla de dignitat i de puresa professional digne de tota lloança.

Vegi's, només, alguns dels noms que integren el programa: Beethoven, Schumann, Chopin, Strawinsky, Debussy, Mozart, etc. Es clar que són noms les obres dels quals no poden brillar amb la llum immortal que atresoren en mans dels modestos intèrprets de l'Acadèmia; però el fet de que formin part de llur entrenament quotidià demostra abastament amb quina cura i amb quina ponderació l'Acadèmia cura de la formació artística dels seus deixebles.

Altrament, tots els intèrprets, senyoretes i nois, posaren una gran voluntat i reeixiren força bé en llur comès.

Cal que fem esment, abans de cloure aquesta ràpida ressenya, de la complaença amb què escoltàrem la intervenció dels professors de l'Acadèmia i altres elements musicals de la Secció, en acompanyar amb orquestra diverses composicions que omplien el programa. Sobretot, llur intervenció fou encertadíssima en la *Pastoral* (Sardana) de Juli Garreta—bell encert dels organitzadors—, en la *Cançó popular* (rusa) de Strawinsky i en la *Marxa* de Schubert.—M.